

טיוטא

הטכנוקרט

סיפור

מאת בן-ציון יהושע

יש מורים לספרות שמצליחים לחבב על תלמידיהם את היצירה הספרותית ואת הסופר או המשורר העומדים מאחוריה ויש מורים לספרות. יש שמחבבים על התלמיד ועל הסטודנט את היצירה ואת יוצרה ויש שמשניאים את שניהם על התלמיד. היצירה הספרותית מאיימת על התלמיד משום שמאחוריה עומדים המבחנים והציונים העתידיים לקבוע את גורלו של התלמיד. החוויה הספרותית נעלמת והאיום נשאר גם שנים רבות לאחר שהתלמיד מילא את חובותיו לתעודת הבגרות. שהתלמיד מגלה שבעים פנים ביצירה. פליטי המדעים המדויקים שתעו במסדרונות הר הצופים ונקלעו לחוג לספרות. במקום זוג עיניים ולב מבין הם מביאים אותם מורים לכיתה איתם איזמל מנתחים, העוקר את הלב ואת רחשיו, את הכליות ומה שנילווה אליהן, את העיניים ואת חוויית הקריאה ומותיר במקומן זוג זגוגיות סדוקות ועמומות או צמד חורים שחורים. וכך, בשקידה ובלמדנות שאין לה קץ, עורכים הם ביוצר וביצירתו ניתוח שלאחר המוות במחלקה הפתולוגית באבו כביר. קודם נוטלים את הנשמה ואחר כך מניחים בצנצנות פורמלין כל אבר לעצמו וכך נוהגים הם ברמ"ח איברים ושס"ה גידים. מורים לספרות האמונים על ערכים אסתטיים ועל חוויה בלתי אמצעית נחשבים לרדודים ודחויים וטוב שיעבדו כלבלרים בדואר ויפה שעה אחת קודם. שעתה הגדולה של ביקורת הספרות היא בנוסחות מתימטיות מלומדות ובכלים פילולוגיים הולמים. מי יחזיר לסיפור את בת הצחוק ואת דמעות השליש.

סופו של אותו סטודנט שהגיע לחוג לספרות מתוך אהבת הספרות ונעשה מנוכר ושונא אדם ומחפש בכל יצירה את כל החוליים שבעולם.

יש אומרים שהרומן הריאליסטי 'שכול וכשלוך' של יוסף חיים ברנר הוא הטוב שביצירות של כל הזמנים. מלאכת מחשבת של רב-אמן